

at den hele Sag vil faae et betydeligt Omfang. Jeg har lagt Mærke til, at den ærede Justitsminister i det andet Thing har ment, at det rette Tidspunkt til at tage fat paa denne Sag vilde være i Forbindelse med en Omordning af vor Retspleie. Det har ikke været mig ganske klart, hvorledes disse to Ting egentlig kunde sættes i Forbindelse med hinanden; jeg kan vel dunkelt forestille mig, at en ny Ordning af Retspleien, navnlig den kriminelle, nødvendigvis vil komme til at indeholde Bestemmelser, som angaa Ordningen af vore Rægers Embedsforhold, men det bliver alligevel kun en ringe Del af hele denne Materie, som vil blive berørt heraf, medens derimod den første Betingelse for dens fyldestgjørende Bearbejdelse efter min Formening ganske vist er den, at der tilveiebringes en anden øverste Autoritet i disse Forhold end Sundhedskollegiet. — Jeg har nu gjentagne Gange sagt, at jeg tror det vilde være urigtigt ikke at lade denne Sag gaa sin jævne Gang og lade den blive Gjenstand for Overveielse i et Udvalg; men, skulde den høitærede Justitsminister aldeles bestemt modsætte sig dette og finde det rigtigt at gaa den anden Vej, saa vil dette maasse kunne have nogen Indflydelse paa min Stemmegivning. Jeg maa imidlertid, indtil jeg bliver bedre oplyst, anbefale det høie Thing, at lade denne Sag nyde ordinær Fremme.

Justitsministeren: Evende meget ærede Medlemmer have under Behandlingen af denne Sag berørt et Spørgsmaal, der jo ganske vist ligger den foreliggende Sag nær, men som dog ogsaa maa siges at ligge noget udenfor den, nemlig Spørgsmaalet om Sundhedskollegiets fortsatte Tilværelse eller Omskiftigheden af at ombytte det med, snart har man kaldt det en Medicinaldirektør, og snart har man talt om et særegent Regjeringsdepartement under Justitsministeriet. Foraaavdt nu den høitærede sidste Taler forudsatte, at man i Justitsministeriet i de senere Aar, og særlig ogsaa i den seneste Tid, havde skienket dette Spørgsmaal en nøie Overveielse, saa befinder jeg mig i den for mig ydmiggende Stilling, at maatte tilstaa, at jeg for mit Vedkommende endnu ikke har skienket Spørgsmaalet nogen Overveielse; men dette udelukker ikke, at jeg maasse kan fyldestgjøre hans Forhaabning, foraaavdt han spøiede til: eller i alt Fald vil gjøre det. Uagtet jeg saaledes ikke tør sige, at jeg har skienket dette Spørgsmaal en nøie Overveielse, skal jeg dog tillade mig at tilspøie, at det derfor ikke ganske er undgaaet min Opmærksomhed, og at jeg altsaa ogsaa foreløbig har dannet mig en Anskuelse desangaaende. Jeg misshjender ingenlunde, tværtimod har jeg maasse havt mere Seilighed end forskjellige Andre til at erkende, at der er noget overordentlig Ailtalende og mange Henseende Fyldestgjørende og Tilfredsstillende i at ordne Forholdet saaledes, at den enkelte Mand kommer til at staa alene med sin

Myndighed og med sit Ansvar; men hvad der forekommer mig at være mere tvivlsomt, er, om Gjennemførelsen af denne i sin Almindelighed rigtige Sætning ogsaa skulde være ligesaa utvivlsomt rigtig netop paa det Omraade, hvorom der her er Tale. Jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt det, naar man tager Hensyn til disse Forholds særlige Bessaffenhed, og vil spøie til, til den særlige Bessaffenhed og den særlige Karakter af de forskjellige Personligheder, med hvilke der bliver Spørgsmaal om at virke, vilde være tilraadeligt at ombytte Sundhedskollegiet, der jo nu tæller en Samling af uomærkede Kræfter, med en enkelt Mand, og navnlig er det mig noget tvivlsomt, om denne Ombytning vilde være at anbefale, naar man særlig ønsker, at Justitsministeren skulde kunne gribe ind i disse Forhold med den tilbørlige Kraft og med tilbørlig Hensynstagen til de Ønsker og Stemninger, der gjøre sig gjældende hos Befolkningen rundt om i Landet. Man kan ikke forudsætte, at Justitsministeren skal være Sagskyndig paa dette Omraade; men Et af To: enten vilde Medicinaldirektøren, eller hvad man nu vil kalde denne overordnede Medicinalembudsmand, være en anerkjendt dygtig Mand, som navnlig i den lægevidenskabelige Verden var i Besiddelse af en udelst Autoritet, og i det Tilfælde er jeg bange for, at denne hans store Anseelse vilde virke overvældende ligeoverfor Ministeren, saaledes at det i disse Forhold maasse væsentlig blev, ikke Justitsministeren, men Medicinaldirektøren, der kom til at være den Afgjørende, eller ogsaa vilde han ikke være i Besiddelse af denne overveieende Autoritet, og saa turde det være muligt, at det vilde være vanskeligt at hævde de Afgjørelser, som Regjeringen maatte anse for at være rigtige, paa den tilbørlige Maade ligeoverfor Rægestanden her i Landet. Jeg skal indrømme, at et Kollegium, der bestaar af 13 Medlemmer, arbejder tungt og langsomt, men det forekommer mig, at man i vor Tid er noget tilbøielig til at sætte Hurtigheden over Omhyggeligheden og Grundigheden.

Hvad nu selve Sagen angaar, da er der fra flere Sider gjort Hentydninger til Udtalelser, der fra min Side ere fremkomne i det andet Thing, og som angive den Stilling, jeg der har indtaget til til den foreliggende Sag. Foraaavdt jeg turde haabe, at det høie Things Medlemmer i det Hele havde fulgt Forhandlingerne i det andet Thing med Deltagelse og Opmærksomhed og altsaa ogsaa havde lagt Mærke til, hvad jeg der har udtalt, saa vilde jeg kunne fatte mig meget kort, og saameget bedre vilde jeg kunne gjøre det, som jeg i alt Væsentligt, hvad Sagens Realitet angaar, kan henholde mig til de Udtalelser, hvormed det ærede 6te kongevalgte Medlem (Aksing) aabnede Forhandlingerne her i Dag. Jeg har paa Sagens første Læn og ikke blot ved 3die Behandling, saaledes som af et æret Medlem blev antydet, men ved Sagens 1ste Behandling, gjort op-